

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0198/2010

10.6.2010

*****I**

BETÄNKANDE

om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål
(00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Föredragande: Sarah Ludford

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Ändringsförslag till ett förslag till akt

Parlamentets ändringsförslag till ett förslag till akt ska markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i förslaget till akt. Med kursiv stil markeras ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan texten färdigställs (exempelvis om det i en språkversion förekommer uppenbara fel eller saknas ord eller textavsnitt). De berörda avdelningarna tar sedan ställning till dessa korrigeringsförslag.

Texten i hänvisningen ovanför ett ändringsförslag till en befintlig akt, som förslaget till akt är avsett att ändra, innehåller en tredje och en fjärde rad. Den tredje raden anger den befintliga akten och den fjärde vilken bestämmelse i denna som ändringsförslaget avser. Om parlamentet önskar ändra delar av en bestämmelse i en befintlig akt som inte ändrats i förslaget till akt, ska dessa markeras med **fet stil**. Eventuella strykningar ska i sådana fall markeras enligt följande: [...].

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN.....	6
MOTIVERING.....	17
ÄRENDETS GÅNG	20

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål
(00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD))

(Det ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av initiativet från en grupp medlemsstater (00001/2010),
 - med beaktande av artiklarna 76 b och 82.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka rådet har översänt initiativet till parlamentet (C7-0005/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av kommissionens förslag (KOM(2010)0082), med samma lagstiftningssyfte,
 - med beaktande av de motiverade yttranden som nationella parlament framlagt för dess talman om huruvida initiativet överensstämmer med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av artiklarna 44 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter (A7-0198/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

EUROPAPARLAMENTETS STÅNDPUNKT VID FÖRSTA BEHANDLINGEN*

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om rätt till tolkning och översättning i brottmål

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.2 b,

■

med beaktande av Konungariket Belgiens, Förbundsrepubliken Tysklands, Republiken Estlands, Konungariket Spaniens, Republiken Frankrikes, Republiken Italiens, Storhertigdömet Luxemburgs, Republiken Ungerns, Republiken Österrikes, Republiken Portugals, Rumäniens, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges initiativ,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet¹, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999, särskilt punkt 33, bör principen om ömsesidigt erkännande bli en hörnsten i det rättsliga samarbetet på både det civilrättsliga och det straffrättsliga området inom ■ unionen, *eftersom ett stärkt ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden och domar och den nödvändiga tillnärmningen av lagar skulle underlätta samarbetet mellan myndigheterna och det rättsliga skyddet av personers rättigheter.*
- (2) Den 29 november 2000 antog rådet i enlighet med slutsatserna från Tammerfors ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål². I inledningen till åtgärdsprogrammet anges att ömsesidigt erkännande ”bör göra det möjligt att förstärka samarbetet mellan medlemsstater, men också att förstärka skyddet av personers rättigheter”.

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med *fetkursiv* stil och strykningar med symbolen ■.

¹ Yttrande ... (ännu ej offentliggjort i EUT).

² EGT C 12, 15.1.2001, s. 10.

- (3) Genomförandet av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål förutsätter att medlemsstaterna har förtroende för varandras straffrättsliga system. Omfattningen av det ömsesidiga erkännandet är i hög grad beroende av en rad parametrar, bl.a. mekanismer till skydd för misstänkta rättigheter och gemensamma minimistandarder för att underlätta tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande.
- (4) Ömsesidigt erkännande kan bara fungera effektivt i en anda av tillit, där inte endast de rättsliga myndigheterna utan samtliga aktörer i den straffrättsliga processen likställer avgöranden av rättsliga myndigheter i andra medlemsstater med avgöranden som meddelas i den egna staten, vilket förutsätter förtroende inte bara för innehållet i den andra partens bestämmelser, utan också för tillämpningen av dem.
- (4a) *I artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs rätten till en rättvis rättegång. I artikel 48 i stadgan garanteras respekt för rätten till försvar. Detta direktiv respekterar dessa rättigheter och måste genomföras i enlighet därmed.***
- (5) Även om ■ medlemsstater är parter i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, har erfarenheten visat att detta i sig inte alltid räcker för att skapa tillräckligt förtroende för andra staters straffrättsliga system.
- (5a) *Stärkandet av det ömsesidiga förtroendet kräver ett mer konsekvent genomförande av de rättigheter och garantier som fastställs i artikel 6 i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna. Det kräver också att man, genom detta direktiv och andra åtgärder, inom Europeiska unionen vidareutvecklar miniminormer som fastställs i europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och stadgan om de grundläggande rättigheterna.***
- (6) Artikel 82.2 i fördraget föreskriver antagande av i medlemsstaterna tillämpliga minimiregler för att underlätta det ömsesidiga erkännandet av domar och avgöranden av rättsliga myndigheter samt samarbete mellan polis- och domstolsmyndigheter i brottmål med en gränsöverskridande dimension. I artikel 82.2 b anges ”personers rättigheter vid det straffrättsliga förfarandet” som ett av de områden på vilka minimiregler kan fastställas.
- (7) Gemensamma minimiregler bör leda till ökat förtroende för alla medlemsstaters straffrättsliga system, vilket i sin tur bör bidra till ett effektivare rättsligt samarbete i en anda av ömsesidigt förtroende. Sådana gemensamma minimiregler bör tillämpas i fråga om tolkning och översättning i brottmål.
- (7a) *Den 30 november 2009 antog rådet färdplanen för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden¹. I färdplanen förespråkas en gradvis utveckling och begärs att åtgärder vidtas beträffande rätten till översättning och tolkning (åtgärd A), rätten till information***

¹ EUT C 205, 4.12.2009, s. 1.

om rättigheter och åtalpunkter (åtgärd B), rätten till juridisk rådgivning och rättshjälp (åtgärd C), rätten till kommunikation med släktingar, arbetsgivare och konsulära myndigheter (åtgärd D) och särskilda skyddsåtgärder för utsatta misstänkta eller åtalade personer (åtgärd E).

- (7b) *I Stockholmsprogrammet, som antogs den 10 december 2009, välkomnade Europeiska rådet färdplanen och införlivade den i Stockholmsprogrammet (punkt 2.4). Europeiska rådet underströk att färdplanen inte är uttömmande genom att uppmana kommissionen att undersöka ytterligare inslag i de processuella minimirättigheterna för åtalade och misstänkta personer och bedöma om andra frågor, till exempel frågan om presumtion för oskuld, behöver diskuteras för att förbättra samarbetet på detta område.*
- (7c) *Detta direktiv avser åtgärd A i färdplanen. Det innehåller gemensamma miniminormer som bör tillämpas i fråga om tolkning och översättning i brottmål för att stärka det ömsesidiga förtroendet mellan medlemsstaterna.*
- (7d) *Detta direktiv stöder sig på förslaget till rådets rambeslut om rätt till tolkning och översättning av väsentliga handlingar i brottmål¹, vilket lades fram av kommissionen i juli 2009, och förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till tolkning och översättning i brottmål², vilket lades fram av kommissionen i mars 2010.*
- (8) Rätten till tolkning och översättning för personer som inte förstår förfarandespråket följer av artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, såsom dessa bestämmelser har *tolkats* i rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Bestämmelserna i detta direktiv underlättar tillämpningen av dessa rättigheter i praktiken. Detta direktiv avser därför att garantera en misstänkt eller anklagad person rätten till tolkning och översättning i brottmål för att säkra vederbörandes rätt till en rättvis rättegång.
- (9) De rättigheter som föreskrivs i detta direktiv bör även tillämpas, *såsom nödvändiga uppföljningsåtgärder*, på *verkställandet* av en europeisk arresteringsorder inom de gränser som föreskrivs av detta direktiv. De verkställande medlemsstaterna bör sörja för att den eftersökta person som inte förstår eller talar förfarandespråket får detta tolkat och översatt, och de bör stå för kostnaderna för detta.
- (9a) *I vissa medlemsstater kan relativt lindriga överträdelser, exempelvis trafikförseelser som begås i stor skala, få till följd att en behörig myndighet som inte är en domstol som är behörig att handlägga brottmål utdömer en påföljd, exempelvis till följd av en trafikkontroll. I sådana situationer vore det orimligt att kräva att de behöriga myndigheterna ska kunna respektera samtliga rättigheter i enlighet med detta direktiv. I de fall där medlemsstaternas lagar föreskriver att en påföljd för lindriga förseelser kan utdömas av en myndighet som inte är en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och där en sådan påföljd kan*

¹ KOM(2009)0338, 8.3.2009.

² KOM(2010)0082.

överklagas till en sådan domstol, ska detta direktiv därför endast gälla de förfaranden som genomförs vid den domstolen till följd av ett sådant överklagande.

- (10) Detta direktiv bör garantera att kostnadsfritt och lämpligt språkligt stöd tillhandahålls, som gör att misstänkta och anklagade personer som inte talar eller förstår förfarandespråket fullt ut kan utöva rätten att försvara sig och garanterar att förfarandena går rättvist till.
- (10a) Den misstänkta eller anklagade personen bör utan dröjsmål få tolkning. I vissa fall kan tolkningen tillhandahållas med en viss fördröjning utan att detta utgör en överträdelse av kravet på att tolkning ska tillhandahållas utan dröjsmål, så länge fördröjningen är skälig under de rådande omständigheterna.
- (10b) Kommunikation mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde bör tolkas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. Den misstänkte eller anklagade bör bl.a. för sitt juridiska biträde kunna förklara sin version av händelserna, påpeka när han är oense med ett uttalande och göra sitt juridiska biträde uppmärksam på fakta som bör läggas fram till hans försvar.
- (10c) För att möjliggöra förberedandet av försvaret bör kommunikationen mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde i direkt samband med ett förhör eller en förhandling under förfarandena eller i samband med ett överklagande eller andra förfarandemässiga tillämpningar, exempelvis rörande frigivande mot borgen, tolkas i de fall där detta är nödvändigt för att garantera att förfarandena går rättvist till.
- (10d) Medlemsstaterna bör se till att det finns ett förfarande eller system för att kontrollera huruvida den misstänkte eller anklagade förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp. Genom ett sådant förfarande eller system ska behörig myndighet på lämpligt sätt, t.ex. genom att den misstänkte eller anklagade tillfrågas, kontrollera huruvida vederbörande förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp.
- (10e) I enlighet med detta direktiv bör tolkning och översättning tillhandahållas på den misstänkta eller anklagade personens modersmål eller ett annat språk som denne förstår och som gör att denne fullt ut kan utöva rätten att försvara sig och garanterar att förfarandena går rättvist till.
- (10f) Den respekt av rätten till tolkning och översättning som föreskrivs i detta direktiv bör inte äventyra någon annan processuell rättighet som fastställs i nationell rätt.
-
- (11a) Medlemsstaterna bör se till att det går att kontrollera om den tolkning och översättning som tillhandahålls varit tillräcklig, när de behöriga myndigheterna uppmärksammas på problem i specifika fall.
- (12) Den misstänkte eller anklagade eller den person som omfattas av förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder bör ha rätt att överklaga

beslut om att det inte finns något behov av tolkning, i enlighet med *de förfaranden som fastställs i nationell rätt. Denna rättighet innebär inte att medlemsstaterna är skyldiga att ha ett särskilt system eller klagomålsförfarande genom vilket ett sådant beslut kan överklagas, och bör inte äventyra de tidsfrister som gäller för verkställighet av en europeisk arresteringsorder.*

(12a) *Om tolkningens kvalitet anses vara otillräcklig för att garantera rätten till en rättvis rättegång bör de behöriga myndigheterna kunna ersätta den utsedda tolken.*

■

(14) Skyldigheten att visa särskild hänsyn mot anklagade eller misstänkta som befinner sig i en potentiellt svag position, särskilt på grund av fysiska funktionsnedsättningar som påverkar deras förmåga att effektivt meddela sig med omvärlden, är en förutsättning för en korrekt rättskipning. Åklagarmyndigheter, brottsbekämpande myndigheter och domstolar bör därför se till att dessa personer faktiskt kan utöva de rättigheter som anges i detta direktiv, t.ex. genom att vara uppmärksamma på varje potentiell sårbarhet som påverkar deras förmåga att följa förfarandet och göra sig förstådda och genom att vidta lämpliga åtgärder för att garantera dessa rättigheter.

(14a) *När videokonferenser används för fjärrtolkning kan de behöriga myndigheterna använda sig av de verktyg som utvecklas inom ramen för europeisk e-juridik (exempelvis information om de domstolar som har videokonferensutrustning eller handböcker för detta ändamål).*

(14b) *Detta direktiv bör utvärderas mot bakgrund av de praktiska erfarenheter som görs. Vid behov bör det revideras för att förbättra de säkerhetsgarantier som fastställs i direktivet.*

(15) För att kunna garantera ett rättvist förfarande är det nödvändigt att viktiga handlingar, eller åtminstone *relevanta* avsnitt i sådana handlingar, översätts för den misstänkta eller anklagade personen *i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv.* ■ Vissa handlingar bör *i detta hänseende* alltid betraktas som viktiga handlingar som *därför ska* översättas, såsom beslutet om att frihetsberöva personen, åtalet och eventuell dom. *Medlemsstaternas myndigheter kan själva, på eget initiativ eller på den misstänkta eller anklagade personens begäran, avgöra vilka andra handlingar som är viktiga för att garantera att förfarandena går rättvist till och som därför också bör översättas.*

■

(16a) *Medlemsstaterna bör underlätta tillgången till nationella databaser med information om juridiska översättare och tolkar i de fall det finns sådana databaser. Särskild uppmärksamhet bör i detta sammanhang ägnas målsättningen att ge tillgång till befintliga databaser genom e-juridikportalen, i enlighet med handlingsplanen för europeisk e-juridik av den 27 november 2008¹.*

¹ EUT C 75, 3.3.2009, s. 1.

(16b) *Detta direktiv bör fastställa minimiregler. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att utvidga de rättigheter som fastställs i detta direktiv för att erbjuda en högre skyddsnivå även i situationer som inte uttryckligen behandlas i detta direktiv. Skyddsnivån bör aldrig ligga lägre än de normer som anges i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna eller stadgan om de grundläggande rättigheterna, såsom dessa tolkas i rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och EU-domstolen.*

(18) *De bestämmelser i detta direktiv som motsvarar rättigheter som garanteras av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna eller av stadgan om de grundläggande rättigheterna bör tolkas och tillämpas i konsekvens med dessa rättigheter, så som de utvecklats av relevant rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europeiska unionens domstol.*

(19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att införa gemensamma miniminormer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som anges och definieras i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(19a) *I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, har Förenade kungariket och Irland tillkännagivit sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.*

(19b) *I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar inte Danmark i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.*

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om rätt till tolkning och översättning i brottmål och förfaranden för verkställighet av en europeisk arresteringsorder.
2. Dessa rättigheter gäller för var och en från det att vederbörande, *genom ett officiellt meddelande eller på annat sätt*, medvetandegörs av en medlemsstats behöriga myndigheter om att han är misstänkt eller anklagad för att ha begått ett brott till dess att förfarandena avslutas, vilket underförstått betyder det slutgiltiga avgörandet i frågan huruvida den misstänkta eller anklagade har begått brottet, *inbegripet, i*

tillämpliga fall, under rättegång och i väntan på beslut om ett eventuellt överklagande.

3. *I de fall där medlemsstaternas lagar föreskriver att en påföljd för lindriga förseelser kan utdömas av en myndighet som inte är en domstol som är behörig att handlägga brottmål, och där en sådan påföljd kan överklagas till en sådan domstol, ska detta direktiv endast gälla de förfaranden som genomförs vid den domstolen till följd av ett sådant överklagande.*
- 3a. *Detta direktiv påverkar inte de bestämmelser i nationell lagstiftning som avser närvaron av ett juridiskt biträde under alla skeden av brottmålsförfarandet, och det påverkar inte heller de bestämmelser i nationell lagstiftning som avser den misstänkta eller anklagade personens tillgång till handlingar i samband med brottmål.*

Artikel 2 Rätt till tolkning

1. Medlemsstaterna ska se till att en misstänkt eller anklagad som inte förstår eller talar förfarandespråket *utan dröjsmål* får tolkning ■ under det straffrättsliga förfarandet inför utredande myndigheter och domstolar, inbegripet under polisförhör, under alla domstolsförhandlingar och under eventuella nödvändiga interimistiska förfaranden ■ .
- 1a. *I de fall där detta är nödvändigt för att garantera att förfarandena går rättvist till ska medlemsstaterna se till att tolkning erbjuds för kommunikationen mellan den misstänkte eller anklagade och dennes juridiska biträde i direkt samband med ett förhör eller en förhandling under förfarandena eller i samband med ett överklagande eller andra förfarandemässiga tillämpningar.*
2. *Rätten till tolkning ska inbegripa stöd till personer som lider av hörselnedsättning eller talsvårigheter.*
3. Medlemsstaterna ska se till att det *finns ett förfarande eller system för att kontrollera* huruvida *den misstänkte eller anklagade* förstår och talar förfarandespråket eller behöver tolkhjälp.
4. Medlemsstaterna ska se till att *den misstänkte eller anklagade*, i enlighet med *de förfarandena som fastställs i* nationell rätt, *har rätt att överklaga* ett beslut om att det inte finns något behov av tolkning *och, i de fall där tolkning har tillhandahållits, har möjlighet att klaga över att tolkningens kvalitet är otillräcklig för att garantera att förfarandena går rättvist till.*
- 4a. *När det är lämpligt kan teknik såsom videokonferenser eller kommunikation per telefon eller via Internet användas, såvida tolken inte måste vara fysiskt närvarande för att garantera att förfarandena går rättvist till.*
5. Vid förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder ska den verkställande medlemsstaten se till att dess behöriga myndigheter för var och en som

omfattas av sådana förfaranden, och som inte förstår förfarandespråket, tillhandahåller tolkning i enlighet med denna artikel.

- 5a. Den tolkning som tillhandahålls i enlighet med denna artikel ska hålla tillräckligt hög kvalitet för att garantera att förfarandena går rättvist till, särskilt genom att garantera att den misstänkte eller anklagade i det aktuella brottmålet förstår vad vederbörande anklagas för och kan utöva rätten att försvara sig.**

Artikel 3

Rätt till översättning av viktiga handlingar

1. Medlemsstaterna ska se till att en misstänkt eller anklagad som inte förstår eller talar förfarandespråket *inom rimlig tid* får *en skriftlig översättning* av alla handlingar som är viktiga för att garantera *att vederbörande kan utöva rätten att försvara sig och för att garantera att förfarandena går rättvist till.*
2. Till **■** viktiga handlingar **■** hör **■** beslut om frihetsberövande, åtalet samt eventuell dom**■**.
3. *De behöriga myndigheterna ska besluta om någon annan handling är viktig i det specifika ärendet.* Den misstänkte eller anklagade eller dennes juridiska ombud kan ge in en motiverad ansökan *i detta hänseende.*
- 3a. Avsnitt i viktiga handlingar som inte är relevanta för att den misstänkte eller anklagade ska förstå vad denne anklagas för behöver inte översättas.**
4. Medlemsstaterna ska se till att *den misstänkte eller anklagade*, i enlighet med *de förfaranden som fastställs i nationell rätt*, *har rätt att överklaga ett beslut om att det inte finns något behov av översättning av handlingar eller avsnitt i handlingar och, i de fall där översättning har tillhandahållits, har möjlighet att klaga över att översättningens kvalitet är otillräcklig för att garantera att förfarandena går rättvist till.*
5. Vid förfaranden som gäller verkställighet av en europeisk arresteringsorder ska den verkställande medlemsstaten se till att dess behöriga myndigheter för var och en som omfattas av sådana förfaranden, och som inte förstår det språk på vilket den europeiska arresteringsordern är upprättad, eller till vilket den har översatts av den utfärdande medlemsstaten, tillhandahåller en *skriftlig* översättning av denna handling.
6. *Som ett undantag från de allmänna reglerna i punkterna 1, 2, 3 och 5* kan en muntlig översättning eller en muntlig sammanfattning av de handlingar som avses i denna artikel **■** tillhandahållas i stället för en skriftlig översättning, *under förutsättning att en sådan muntlig översättning eller muntlig sammanfattning inte inverkar på att förfarandena går rättvist till.*
7. *Varje avsägelse av rätten till översättning av sådana handlingar som avses i denna artikel bör förutsätta att den misstänkte eller anklagade dessförinnan har fått*

juridisk rådgivning eller på annat sätt har fått full insikt om konsekvenserna av denna avsägelse, samt att avsägelsen är entydig och har lämnats frivilligt.

- 7a.** *Översättning som tillhandahålls i enlighet med denna artikel ska hålla tillräckligt hög kvalitet för att garantera att förfarandena går rättvist till, särskilt genom att garantera att den misstänkte eller anklagade i det aktuella brottmålet förstår vad vederbörande anklagas för och kan utöva rätten att försvara sig.*

Artikel 4

Kostnader för tolkning och översättning

Medlemsstaterna ska täcka de tolknings- och översättningskostnader som uppstår genom tillämpning av artiklarna 2 och 3, oavsett resultatet av förfarandena.

Artikel 5

Tolkningens och översättningens kvalitet

- 1. Medlemsstaterna ska vidta konkreta åtgärder för att se till att den tillhandahållna tolkningen och översättningen håller **den** kvalitet som krävs enligt artiklarna 2.6 och 3.8.*
- 2. För att verka för en tillräcklig tolkning och översättning och en fungerande tillgång till dem ska medlemsstaterna överväga att upprätta ett eller flera register över självständiga översättare och tolkar som har lämpliga kvalifikationer. När ett sådant eller flera sådana register upprättats ska det eller de tillgängliggöras för juridiska biträden och relevanta myndigheter.*
- 3. Medlemsstaterna ska se till att tolkar och översättare är skyldiga att iakttä stynadsplikt i fråga om den tolkning och översättning som tillhandahållits i enlighet med detta direktiv.*

Artikel 5a

Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheten i rättslig organisation i Europeiska unionen ska medlemsstaterna kräva att de ansvariga för utbildning av domare, åklagare och övrig personal inom domstolsväsendet som deltar i straffrättsliga förfaranden särskilt uppmärksammar de särskilda förhållanden som gäller vid kontakt via tolk för att garantera effektiv och ändamålsenlig kommunikation.

Artikel 5b

Inspelningar

Om en utredande eller rättslig myndighet förhör den misstänkte eller anklagade med hjälp av en tolk i enlighet med artikel 2, om en muntlig översättning eller en muntlig sammanfattning av viktiga handlingar tillhandahålls i enlighet med artikel 3.6, eller om en avsägelse av rättigheter föreligger i enlighet med artikel 3.7 ska medlemsstaterna se till att det uppmärksammas att dessa omständigheter föreligger,

vilket ska ske med den inspelningsmetod som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 6

Klausul om bevarande av skyddsnivån

Ingenting i detta direktiv ska ses som en begränsning av eller ett avsteg från rättigheter och rättssäkerhetsgarantier som eventuellt följer av den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, *av stadgan om de grundläggande rättigheterna*, enligt andra relevanta bestämmelser i internationell rätt eller enligt lagstiftningen i medlemsstater som erbjuder en högre skyddsnivå.

Artikel 7

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska **sätta i kraft de lagar och andra författningar** som är nödvändiga för att följa **■** detta direktiv före den ...*.
2. **■** Medlemsstaterna **ska** till **■** kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta direktiv införlivas med deras nationella rätt.
3. *När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.*

Artikel 8

Rapportering

Kommissionen ska senast den ... **överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Artikel 10

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

* EUT: 36 månader efter det att detta direktiv har offentliggjorts i EUT.

** EUT: 48 månader efter det att detta direktiv har offentliggjorts i EUT.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar

Ordföranden

På rådets vägnar

Ordföranden

MOTIVERING

År 2004 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om säkerhetsgarantier i brottmål i EU (KOM(2004)0328) som omfattade ett relativt brett spektrum av frågor. Parlamentet gav förslaget sitt kraftfulla stöd och höll med kommissionen om att förtroendet mellan medlemsstaterna i det rättsliga samarbetet skulle förbättras avsevärt genom harmoniserade rättigheter för enskilda personer i utredningar och rättsliga förfaranden.

Förhandlingarna inom rådet om den här omfattande åtgärden övergavs emellertid 2007 på grund av att medlemsstaterna inte kunde komma överens. Under andra halvåret 2009 återuppväckte det svenska ordförandeskapet ansträngningarna genom att lägga fram en övergripande ”färdplan” (EUT C 295, 4.12.2009, s. 1), avsedd att stärka misstänkta och anklagade personers processuella rättigheter i brottmål. Färdplanen i fråga beskrev snarare ett stegvist tillvägagångssätt än en samlad övergripande åtgärd.

Europeiska rådet välkomnade det faktum att rådet godkände färdplanen som innehöll fem av de åtgärder som ingick i förslaget från 2004: rätt till översättning och tolkning, rätt till information om rättigheter och åtalpunkter (”rättighetsinformation”), rätt till juridisk rådgivning och rättshjälp, rätt till kommunikation med konsulära myndigheter och tredje parter, till exempel arbetsgivare, familj och vänner samt rätt till särskilt stöd och särskilda garantier för sårbara tilltalade. Dessutom föreskrivs att en grönbok om frihetsberövande under tiden före rättegång ska utarbetas.

I Stockholmsprogrammet uppmanade Europeiska rådet kommissionen att lägga fram förslagen som anges i färdplanen så att denna snabbt kan genomföras. Kommissionen uppmanades också att undersöka ytterligare element i de processuella minimirättigheterna för åtalade och misstänkta personer och bedöma huruvida det finns andra frågor, till exempel frågan om presumtion för oskuld, som kräver behandling, i syfte att förbättra samarbetet på det här området.

I juli 2009 lade kommissionen, som en första åtgärd inom ramen för färdplanen, fram ett förslag till rådets rambeslut (KOM(2009)0338) som uteslutande ägnades rätten till tolkning och översättning i samband med straffrättsliga förfaranden. Europaparlamentet hördes och ett förslag till betänkande utarbetades av den föredragande (2009/0101 – PR/793491 – PE 430.359v01-00) som dock inte ledde till några vidare åtgärder eftersom Lissabonfördraget trädde i kraft. På grund av en beklagligt minimalistisk inställning till det demokratiska åtagandet hördes Europaparlamentet inte om färdplanen och inte heller om beslutet om det praktiska genomförandet av rambeslutet om språkliga rättigheter.

Av praktiska skäl kunde kommissionen i december 2009 inte lägga fram ett tidigt förslag till direktiv om språkliga rättigheter. Detta förslag lades i stället fram av en grupp medlemsstater (PE-CONS 1/10). Förslaget återspeglade innehållsmässigt den överenskommelse som de 27 regeringarna hade enats om i oktober 2009 angående rambeslutet inom ramen för det krav om enhällighet som då gällde.

Föredragandens ståndpunkt

EU:s straffrättsliga och rättsliga samarbete utvecklas på ett obalanserat sätt med tanke på att man ger större prioritet åt behov i samband med åtal och brottsbekämpning och mindre prioritet åt försvarets rättigheter. Bristen på tillförlitliga rättssäkerhetsgarantier för enskilda personer som underställs rättssystem som de kanske inte förstår sig på särskilt väl utgör också en lucka som måste åtgärdas.

Det förnyade försöket att främja processuella rättigheter hälsas därför med tillfredsställelse. Trots att det stegvisa tillvägagångssättet är att betrakta som det nästbästa så är det ändå bättre än ingenting. Det är därför mycket viktigt att hålla energin igång. Det här innebär inte bara att färdplanen måste kompletteras utan också att ytterligare åtgärder måste vidtas inom en snar framtid för att förbättra förtroendet och rättigheterna. Rätten för tilltalade personer från utlandet att komma i fråga för frigivning mot borgen på icke-diskriminerande grunder är en brådskande fråga som bör prioriteras. Förslagen i anslutning till färdplanen bör läggas fram så snart som möjligt eftersom det råder en nära koppling mellan de olika processuella rättigheterna. Rätten till duglig översättning och tolkning kan till exempel undermineras av att informationen om rättigheterna är bristfällig eller av att det inte finns tillgång till omedelbar eller kostnadsfri juridisk rådgivning. Alla de extra kostnader som direktivet pålägger medlemsstaterna är absoluta kostnader för att garantera rättvisa rättegångar och undvika felaktiga domslut. Dessa kostnader uppvägs dock av det faktum att kostnaderna i samband med överklaganden och förseningar minskar. Varje beslut om bästa metoder som kan tänkas godkännas i anslutning till direktivet bör rymma kraftfulla praktiska åtgärder som stärker genomförandet av de rättigheter som fastställs i direktivet.

Iakttagande av de standarder som fastställs i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna måste utgöra grunden för det ömsesidiga förtroende som är en förutsättning för ömsesidigt erkännande inom EU i rättsliga frågor. De utgör de minimistandarder som alla EU:s medlemsstater måste uppfylla. De rättigheter som fastställs i detta direktiv grundar sig alltså på artikel 5 (om rätten till frihet och personlig säkerhet) och artikel 6 (om rätten till en rättvis rättegång) i konventionen. Visserligen förekommer situationer där artikel 5 ska tillämpas och som inte omfattas av denna EU-åtgärd, till exempel frihetsberövning på grund av mentala funktionshinder, men den är ändå värd att återropa. Enligt artikel 5 får ingen frihetsberövas utom ”i den ordning som lagen föreskriver” och därför är dess räckvidd större än det som äger rum i en domstol. Det faktum att detta direktiv tillämpas på förhör före rättegång återspeglar denna omständighet.

Eftersom EU:s mål är att upprätta ett område med rättvisa, med gemensamma regler och ettintensivt samarbete, måste direktivet och andra efterföljande åtgärder inte bara respektera den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, utan också bygga på denna konvention, i enlighet med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, för att fastställa EU-standarder för skydd för misstänkta och tilltalade personer på en högre nivå.

I det här betänkandet görs flera ändringar i medlemsstaternas förslag. Bland annat föreslås att

- en hänvisning ska göras både till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga

- rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- rättigheterna ska börja gälla redan i samband med att en person förhörs eller grips samt i samband med att vederbörande får kännedom om att det riktas en misstanke mot honom eller henne, detta utan att vederbörande behöver ha blivit underrättad av myndigheterna,
 - rättigheterna utvidgas till att omfatta alla förfarandeskedan, inbegripet under rättegång i samband med överklaganden och under frihetsberövandet, till dess att de straffrättsliga förfarandet avslutats,
 - den misstänkte ska få skriftlig information om sina rättigheter,
 - språkligt stöd till personer som behöver det ska utvidgas till att också omfatta personer med fysiska eller mentala funktionshinder,
 - tolkning av kommunikation mellan den misstänkte och dennes advokat samt översättning av juridisk rådgivning ska tillhandahållas,
 - det skriftliga översatta materialet inbegriper alla handlingar av grundläggande betydelse i målet,
 - överklaganden ska riktas till en rättslig myndighet och att det ska inrättas en mekanism för klagomål,
 - bestämmelser läggs till om utbildning, kvalificering och registrering av tolkar och översättare,
 - ytterligare säkerhetsgarantier läggs till om
 - inspelningar, vederbörlig tid och vederbörliga hjälpmedel samt att man i samband med tidsfristerna inom förfarandet bör beakta behov som hänför sig till tolkning och översättning.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	Rätt till tolkning och översättning i brottmål	
Referensnummer	00001/2010 – C7-0005/2010 – 2010/0801(COD)	
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	LIBE 8.2.2010	
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	JURI 8.2.2010	
Inget yttrande avges Beslut	JURI 8.3.2010	
Föredragande Utnämning	Baroness Sarah Ludford 26.1.2010	
Behandling i utskott	17.3.2010	10.6.2010
Antagande	10.6.2010	
Slutomröstning: resultat	+: 38	-: 1
	0: 0	
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Nuno Melo, Claude Moraes, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Rui Tavares, Axel Voss, Tatjana Ždanoka	
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Edit Bauer, Andrew Henry William Brons, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Ana Gomes, Stanimir Ilchev, Mariya Nedelcheva, Zuzana Roithová, Ernst Strasser, Kyriacos Triantaphyllides, Rainer Wieland, Cecilia Wikström	
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	George Lyon, Diana Wallis	
Ingivande	11.6.2010	